

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 532

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 iulie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 100 din 7 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă	2–6
★	
Opinie separată	6–7
Decizia nr. 164 din 16 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 din Codul de procedură civilă și art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	7–9
Decizia nr. 286 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public	10–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
456. — Hotărâre privind declanșarea procedurii de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică, de interes național, „Reabilitarea liniei C.F. Frontieră — Curtici — Simeria, parte componentă a Coridorului IV Pan-European pentru circulația trenurilor cu viteza maximă de 160 km/h, Tronsonul 2: km 614 — Gurasada și Tronsonul 3: Gurasada — Simeria” pentru unitățile administrativ-teritoriale: Zam, Burjuc, Gurasada, Ilia, Brănișca, Vețel, Șoimuș, Deva și Simeria — județul Hunedoara.....	12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
944. — Ordin al ministrului afacerilor externe pentru publicarea Acordului încheiat prin schimbul de note verbale semnate la București la 9 aprilie 2013 dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului pentru a facilita desfășurarea de activități lucrative de către membrii de familie ai personalului misiunilor diplomatice și posturilor consulare	13–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 100**

din 7 martie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4)
din Codul de procedură civilă**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vlad Mihai în Dosarul nr. 770/44/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 201D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, partea Societatea Chourus Marketing & Distribution — S.R.L. din Galați a depus note scrise prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

4. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 545D/2016, nr. 1.324D/2016, nr. 2.233D/2016 și nr. 2.542D/2016 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată, din oficiu, de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă în dosarele nr. 122/42/2015, nr. 448/35/2015, nr. 3.589/2/2015 și nr. 5.363/2/2015 ale acestei instanțe. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 417D/2016, nr. 1.323D/2016 și nr. 1.331D/2016 având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea L&D Construct Serv — S.R.L. din București, Societatea Euroconstruct — S.A. din Chișoda, județul Timiș, prin lichidator judiciar Casa de insolvență Transilvania Filiala Timiș S.P.R.L. din Timișoara și de Societatea Construcții Unu — S.A. din Iași în dosarele nr. 5.114/2/2014, nr. 5.105/2/2014 și nr. 4.982/2/2014 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă. De asemenea, președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.541D/2016 și nr. 3.083D/2016 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) cu trimitere la alin. (3) din Codul de procedură civilă, respectiv art. 613 pct. 4 raportat la art. 613 pct. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Iamsat Muntenia — S.A. din București, respectiv Comuna Biharia, județul Bihor, în dosarele nr. 2.764/2/2015 și nr. 282/35/2015 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

5. La apelul nominal în Dosarul nr. 417D/2016 se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Ovidiu Bulai din Baroul București, cu delegație depusă la dosar, iar în Dosarul nr. 2.541D/2016 se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Elena Zainea din Baroul București, cu delegație depusă la dosar, și pentru partea Societatea Rotary Construcții — S.R.L.

din București domnul avocat Răzvan Cioromela din Baroul București, cu delegație depusă la dosar. De asemenea, în Dosarul nr. 2.542D/2016, se prezintă, pentru partea Societatea Beton&Rohrbau C.F. Thymian GmbH&CO. KG din Germania, doamnele avocat Cristina Ioana Florescu și Zaira Andra Bamberger din Baroul București, cu delegație depusă la dosar, iar pentru partea Societatea Rotary Construcții — S.R.L. din București domnul avocat Răzvan Cioromela din Baroul București, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent menționează că, în Dosarul nr. 417D/2016, Societatea Kriterion IPURL din Voluntari, județul Ilfov, a comunicat faptul că a fost numită prin Sentința civilă nr. 5.198 din 9 septembrie 2016, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VII-a civilă, administrator judiciar al autoarei excepției de neconstituționalitate care se află în procedura generală de insolvență, conform Legii nr. 85/2014, și precizează că își însușește excepția de neconstituționalitate și solicită admiterea acesteia. Totodată solicită judecarea în lipsă și anexează extras din Buletinul procedurilor de insolvență.

7. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 417D/2016, nr. 545D/2016, nr. 1.323D/2016, nr. 1.324D/2016, nr. 1.331D/2016, nr. 2.233D/2016, nr. 2.541D/2016, nr. 2.542D/2016 și nr. 3.083D/2016 la Dosarul nr. 201D/2016.

8. Reprezentantii părților prezente, precum și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 417D/2016, nr. 545D/2016, nr. 1.323D/2016, nr. 1.324D/2016, nr. 1.331D/2016, nr. 2.233D/2016, nr. 2.541D/2016, nr. 2.542D/2016 și nr. 3.083D/2016 la Dosarul nr. 201D/2016, care este primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentanților părților prezente. Domnul avocat Ovidiu Bulai solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că prin posibilitatea exercitării căii de atac a recursului, doar la situația în care curtea de apel s-a pronunțat în conformitate cu art. 613 alin. (3) din Codul de procedură civilă, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile Legii fundamentale. Astfel, se încalcă principiul egalității în drepturi consacrat de art. 16 din Constituție, prin aceea că una dintre părțile din proces este privată de exercitarea unei căi de atac. De asemenea, apreciază că este încălcat și accesul liber la justiție, precum și principiul potrivit căruia nicio lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept, consacrat de art. 21 din Legea fundamentală. În acest sens arată că, potrivit art. 124 și 126 din Constituție, justiția se înfăptuiește prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin instanțele judecătorești, și nu prin alte forme jurisdicționale, cum ar fi arbitrajul, care este o formă jurisdicțională privată. Prin urmare, apreciază că arbitrajul excedează cadrului constituțional de înfăptuire a justiției, iar părțile din procedura arbitrală apelează pentru prima oară la justiție prin promovarea unei acțiuni în anulare. Întrucât

dispozițiile legale criticate limitează exercitarea căii de atac numai împotriva hotărârilor de admitere a acțiunii în anulare și, având în vedere dispozițiile art. 21 și art. 129 din Constituție, precum și pe cele ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, susține că fiecare parte trebuie să aibă dreptul la o cale de atac efectivă, care trebuie exercitată în cadrul aceluiași sistem, respectiv sistemul de înfăptuire a justiției, astfel cum acesta este definit de Constituție.

10. Doamna avocat Elena Zainea precizează că achiesează la cele anterior susținute și solicită, de asemenea, admiterea excepției de neconstituționalitate și constatarea contrarietății dispozițiilor legale criticate cu prevederile art. 16, 21 și 24 din Constituție. Depune concluzii scrise.

11. Domnul avocat Răzvan Cioromela, în Dosarul nr. 2.542D/2016, precizează, cu titlu preliminar, că, pentru reprezentarea în fața Curții, a fost încheiat contractul de asistență juridică în ziua prezentului termen, însă are cunoștință de excepția de neconstituționalitate invocată, din oficiu, de Înalta Curte de Casație și Justiție, de la dosarul de fond. În continuare, pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care limitează accesul la justiție în cazul respingerii acțiunii în anulare.

12. Doamna avocat Cristina Ioana Florescu subliniază, față de cele anterior susținute, faptul că legiuitorul nu a dorit crearea unui regim diferit pentru părțile din proces în funcție de soluția pronunțată de instanță. Mai arată că, în punctul de vedere al Guvernului cu privire la excepția de neconstituționalitate, se precizează că există în dezbatere un proiect de lege de modificare a Codului de procedură civilă care cuprinde soluția legislativă în conformitate cu care hotărârea curții de apel prin care se soluționează acțiunea în anulare, indiferent de soluție, este supusă recursului. În concluzie, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

13. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorii excepției de neconstituționalitate. Argumentele invocate nu relevă o limitare a exercitării căii de atac sau o încălcare a principiului egalității cetățenilor în fața legii și nici nu se poate considera că se aduce o limitare a dreptului părții de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor sale legitime. Mai arată că instanța constituțională a statuat în jurisprudența sa că este atributul exclusiv al legiuitorului de a reglementa căile de atac și modalitatea de exercitare în concret a acestora.

14. După închiderea dezbaterilor, în Dosarul nr. 2.233D/2016, partea Societatea Suceava Shopping City — S.R.L. din București a depus împuternicire avocațială, precum și concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

15. Prin încheierile din 9 și 23 februarie 2016, 30 martie 2016 și 29 iunie 2016, pronunțate în dosarele nr. 770/44/2014, nr. 4.982/2/2014, nr. 5.114/2/2014 și nr. 5.105/2/2014, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Vlad Mihai, Societatea L&D Construct Serv — S.R.L. din București, Societatea Euroconstruct — S.A. din Chișoda, județul Timiș, prin lichidator judiciar Casa de insolvență

Transilvania Filiala Timiș S.P.R.L. din Timișoara, și Societatea Construcții Unu — S.A. din Iași, în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva sentințelor curților de apel prin care au fost respinse acțiunile în anulare formulate împotriva unor hotărâri arbitrale.

16. Prin încheierile din 19 octombrie 2016 și 9 noiembrie 2016 pronunțate în dosarele nr. 2.764/2/2015 și nr. 282/35/2015, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) cu trimitere la alin. (3) din Codul de procedură civilă, respectiv art. 613 pct. 4 raportat la art. 613 pct. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Iamsat Muntenia — S.A. din București, respectiv Comuna Biharia, județul Bihor, în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva sentințelor curților de apel prin care au fost respinse acțiunile în anulare formulate împotriva unor hotărâri arbitrale.

17. Prin încheierile din 14 aprilie 2016, 30 iunie 2016, 6 și 20 octombrie 2016, pronunțate în dosarele nr. 122/42/2015, nr. 448/35/2015, nr. 3.589/2/2015 și nr. 5.363/2/2015, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată, în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva sentințelor curților de apel prin care au fost respinse acțiunile în anulare formulate împotriva unor hotărâri arbitrale.

18. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie o discriminare în ce privește o parte din procesul civil, respectiv partea potrivnică celei căreia i s-a admis acțiunea în anulare. Astfel, în cazul respingerii, partea care a formulat acțiunea în anulare nu poate uza de dreptul fundamental de a exercita o cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești. Or, dispoziția legală prin care se prevede că doar una dintre părți are deschisă o cale de atac, iar alta nu, doar în funcție de soluția pronunțată de instanță, constituie o încălcare a principiului egalității de tratament între subiectele de drept, soluția pronunțată de instanță nefiind un criteriu obiectiv și rațional, în sine, care să justifice diferența de tratament. Prin suprimarea căii de atac a recursului, în mod discriminatoriu pentru una dintre părțile din proces, se încalcă și accesul liber la justiție.

19. De altfel, interpretarea dispozițiilor legale criticate, în sensul că ar permite exercitarea recursului doar în cazul admiterii acțiunii în anulare, contravine și unor dispoziții cu caracter de principiu din Codul de procedură civilă, respectiv art. 461 alin. (1), potrivit căruia calea de atac se îndreaptă împotriva soluției cuprinse în dispozitivul hotărârii, sau art. 483 alin. (1), care reglementează obiectul și scopul recursului, întrucât, potrivit dispozițiilor legale menționate, nu are importanță care este soluția cuprinsă în dispozitiv, oricare dintre părți putând ataca soluția respectivă, iar calea de atac a recursului, atunci când este deschisă, poate fi exercitată de oricare dintre părțile din proces.

20. Se mai susține că arbitrajul este o jurisdicție alternativă având caracter privat, potrivit art. 541 alin. (1) din Codul de procedură civilă, astfel încât nu face parte din categoria activităților reglementate de art. 124 din Constituție, iar tribunalul arbitral nu face parte din categoria instanțelor judecătorești definite de art. 126 din Constituție. Prin urmare, acțiunea în anulare a unei hotărâri arbitrale este un prim act de justiție înfăptuit de către o instanță judecătorească, respectiv de curtea de apel în completul prevăzut de lege pentru judecata în primă instanță. Limitarea dreptului de a exercita calea de atac a

recursului strict numai împotriva hotărârilor de admitere a acțiunii în anulare încalcă principiul constituțional prevăzut de art. 129 care garantează exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești, precum și al egalității în fața legii și liberul acces la justiție.

21. Așadar, indiferent de soluția pronunțată, hotărârea judecătorească trebuie să aibă o cale de atac expres reglementată, unică, în funcție de etapa procesuală și neechivocă. Principiul legalității căii de atac vine să confirme egalitatea în fața legii a părților procesuale și să înlăture arbitrarul rezultat din aceea că o hotărâre ar putea fi supusă unor căi de atac diferite, în funcție de soluția pronunțată. Totodată, chiar dacă hotărârea recurată intră sub incidența motivelor de casare prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă, în caz de respingere a acțiunii în anulare a hotărârii arbitrale, eventualele încălcări ale legii nu mai pot fi corectate de către o instanță de control judiciar.

22. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă**, în dosarele nr. 201D/2016, nr. 417D/2016, nr. 1.323D/2016, nr. 2.541D/2016 și nr. 3.083D/2016, opinează în sensul caracterului neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate.

23. **Înalta Curtea de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă**, în Dosarul nr. 1.331D/2016, în opinie majoritară, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

24. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

25. **Guvernul** apreciază că limitarea, pe cale de interpretare — literală, inflexibilă, fără a se avea, însă, în atenție și o interpretare teologică, în acord cu intenția normativă reală — a domeniului de aplicare a dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă la hotărârile prin care curtea de apel admite acțiunea în anulare și anulează hotărârea arbitrală, constituie o chestiune de interpretare și aplicare a normelor juridice în cauză despre care se poate afirma că excedează controlului de constituționalitate. În subsidiar, opinează că dispozițiile legale criticate, în interpretarea conform căreia este supusă recursului hotărârea prin care curtea de apel soluționează acțiunea în anularea hotărârii arbitrale, indiferent dacă admite/respinge această acțiune, sunt constituționale.

26. **Avocatul Poporului**, în punctul de vedere exprimat în Dosarul nr. 201D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât prin critica formulată se urmărește în realitate modificarea dispoziției legale criticate; or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

27. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile reprezentanților părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

28. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

29. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare în dosarele nr. 201D/2016, nr. 417D/2016, nr. 545D/2016, nr. 1.323D/2016, nr. 1.324D/2016, nr. 1.331D/2016, nr. 2.233D/2016 și nr. 2.542D/2016, îl reprezintă dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă. În dosarele nr. 2.541D/2016 și nr. 3.083D/2016, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 613 alin. (4) cu trimitere la alin. (3) din Codul de procedură civilă, respectiv art. 613 pct. 4 raportat la art. 613 pct. 3 din Codul de procedură civilă. Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, precum și normele de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015. Dispozițiile art. 613, având titlul marginal *Judecarea acțiunii în anulare*, au următorul cuprins:

„(1) Curtea de apel va judeca acțiunea în anulare în completul prevăzut de lege pentru judecata în primă instanță.

(2) Întâmpinarea este obligatorie. Dispozițiile art. 205—208 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) Admițând acțiunea, curtea de apel va anula hotărârea arbitrală și:

a) în cazurile prevăzute la art. 608 alin. (1) lit. a), b) și e), va trimite cauza spre judecată instanței competente să o soluționeze, potrivit legii;

b) în celelalte cazuri prevăzute la art. 608 alin. (1), va trimite cauza spre rejudecare tribunalului arbitral, dacă cel puțin una dintre părți solicită expres acest lucru. În caz contrar, dacă litigiul este în stare de judecată, curtea de apel se va pronunța în fond, în limitele convenției arbitrale. Dacă însă, pentru a hotărî în fond, este nevoie de noi probe, curtea se va pronunța în fond după administrarea lor. În acest din urmă caz, curtea va pronunța mai întâi hotărârea de anulare și, după administrarea probelor, hotărârea asupra fondului, iar, dacă părțile au convenit expres ca litigiul să fie soluționat de către tribunalul arbitral în echitate, curtea de apel va soluționa cauza în echitate.

(4) Hotărârile curții de apel, pronunțate potrivit alin. (3), sunt supuse recursului.”

30. Dispozițiile art. 608 alin. (1) la care face trimitere art. 613 din Codul de procedură civilă au următorul cuprins: „Hotărârea arbitrală poate fi desființată numai prin acțiune în anulare pentru unul dintre următoarele motive:

a) litigiul nu era susceptibil de soluționare pe calea arbitrajului;

b) tribunalul arbitral a soluționat litigiul fără să existe o convenție arbitrală sau în temeiul unei convenții nule ori inoperante;

c) tribunalul arbitral nu a fost constituit în conformitate cu convenția arbitrală;

d) partea a lipsit la termenul la care au avut loc dezbaterile și procedura de citare nu a fost legal îndeplinită;

e) hotărârea a fost pronunțată după expirarea termenului arbitrajului prevăzut la art. 567, deși cel puțin una dintre părți a declarat că înțelege să invoce caducitatea, iar părțile nu au fost de acord cu continuarea judecății, potrivit art. 568 alin. (1) și (2);

f) tribunalul arbitral s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut ori a dat mai mult decât s-a cerut;

g) hotărârea arbitrală nu cuprinde dispozitivul și motivele, nu arată data și locul pronunțării ori nu este semnată de arbitri;

h) hotărârea arbitrală încalcă ordinea publică, bunele moravuri ori dispoziții imperative ale legii;

i) dacă, după pronunțarea hotărârii arbitrale, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională legea, ordonanța ori o

dispoziție dintr-o lege sau dintr-o ordonanță care a făcut obiectul acelei excepții ori alte dispoziții din actul atacat, care, în mod necesar și evident, nu pot fi disociate de prevederile menționate în sesizare.”

31. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) privind caracterul unic, impartial și egal al justiției, art. 126 alin. (1) privind instanțele judecătorești și art. 129 privind folosirea căilor de atac. De asemenea, se invocă dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un remediu efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

32. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 541 din Codul de procedură civilă, arbitrajul este o jurisdicție alternativă, cu caracter privat. Referitor la arbitraj, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că acesta constituie o excepție de la principiul potrivit căruia înfăptuirea justiției se realizează prin instanțele judecătorești și reprezintă acel mecanism juridic eficient, menit să asigure o judecată imparțială, mai rapidă și mai puțin formală, confidențială, finalizată prin hotărâri susceptibile de executare silită. Arbitrajul se organizează și se desfășoară potrivit convenției arbitrale încheiate între părți, cu respectarea principiului libertății de voință a acestora, sub rezerva respectării ordinii publice, a bunelor moravuri, precum și a dispozițiilor imperative ale legii. Prin urmare, părțile pot stabili, prin convenția arbitrală sau printr-un act adițional încheiat ulterior, normele privind constituirea tribunalului arbitral, numirea, revocarea și înlocuirea arbitrilor, termenul și locul arbitrajului, normele de procedură pe care tribunalul arbitral trebuie să le urmeze în judecarea litigiului și, în general, orice alte norme privind buna desfășurare a arbitrajului. În cazul în care părțile nu au convenit asupra unor asemenea norme, tribunalul arbitral va putea reglementa procedura ce urmează să fie aplicată (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 919 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008).

33. În continuare, Curtea observă că hotărârea arbitrală este definitivă și obligatorie, putând fi desființată prin acțiune în anulare numai pentru motivele prevăzute de lege. Prin convenția arbitrală, părțile nu pot renunța la acțiunea în anulare decât după pronunțarea hotărârii arbitrale. Judecarea acțiunii în anulare este de competența curții de apel care va judeca în completul prevăzut de lege pentru judecata în primă instanță.

34. Acțiunea arbitrală constituie opțiunea părților, iar nu o obligație, prin care acestea decid asupra modalității de soluționare a litigiului, prin derogare de la dreptul comun, în cadrul căruia pot fi propuse și administrate probele apreciate utile și concludente, arbitrajul fiind organizat și desfășurându-se cu respectarea convenției arbitrale încheiate în baza principiului libertății de voință. Prin inserarea în contract a clauzei compromisorii se limitează părților accesul la jurisdicția statală pentru rezolvarea fondului litigiului dintre ele și se limitează accesul la calea efectivă de atac cu privire la fondul litigiului. Însă legiuitorul a prevăzut dreptul părților de a supune controlului judecătoresc hotărârea arbitrală, pe calea acțiunii în anulare, care poate fi exercitată pentru motivele expres și limitativ prevăzute de art. 608 din Codul de procedură civilă, ce vizează condițiile de regularitate a hotărârii arbitrale și cauze de nelegalitate expres stabilite, și nu temeinicia acesteia. Instanțele judecătorești investite cu soluționarea acțiunilor în anulare a hotărârilor arbitrale analizează aspectele strict procedurale ce au fost încălcate în fața tribunalului arbitral, fără a intra pe fondul cauzei.

35. Curtea reține că dispozițiile legale criticate în prezenta cauză reglementează calea de atac deschisă împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de curtea de apel în soluționarea acțiunilor în anularea hotărârilor arbitrale, statuând că sunt supuse recursului hotărârile pronunțate potrivit alin. (3)

al art. 613 din Codul de procedură civilă, respectiv hotărârile prin care s-a admis acțiunea în anulare. Această opțiune a legiuitorului este justificată de faptul că admiterea acțiunii în anulare are ca efect apariția unei noi situații juridice, distinctă de cea stabilită prin hotărârea arbitrală. Dacă acțiunea în anulare este admisă, curtea de apel anulează hotărârea arbitrală și, potrivit art. 613 alin. (3) din Codul de procedură civilă, trimite cauza spre judecată instanței competente să o soluționeze potrivit legii, trimite cauza spre rejudecare tribunalului arbitral sau se pronunță în fond, în limitele convenției arbitrale. Prin admiterea acțiunii în anulare este afectat caracterul stabil al hotărârii arbitrale, instanța superioară de control judiciar fiind chemată să confirme sau să infirme această situație.

36. În schimb, Curtea constată că, în cazul respingerii acțiunii în anulare, ordinea juridică stabilită prin hotărârea arbitrală rămâne neschimbată, hotărârea curții de apel, în acest caz, confirmând definitiv hotărârea pronunțată de instanța arbitrală. Prin exercitarea recursului împotriva hotărârilor de respingere ale curții de apel ar însemna că părțile urmăresc, în realitate, o reexaminare a cauzei și o nouă decizie în privința lor, pronunțată de o instanță judecătorească, și nu de o instanță arbitrală. Or, hotărârea arbitrală confirmată prin hotărârea curții de apel reprezintă finalizarea procedurii arbitrale în cadrul căreia părțile au beneficiat de toate garanțiile oferite de aceasta. Așadar, incidența dispozițiilor procedurale criticate este subsecventă acordului de voință intervenit între părți, care au optat, prin clauza compromisorie înscrisă în contract, pentru soluționarea litigiilor de către o instanță arbitrală, părțile trebuind să recunoască consecințele juridice ale aplicării prevederilor legale privind desemnarea unei asemenea instituții, inclusiv dispozițiile procedurale care reglementează condițiile desființării hotărârii arbitrale pe calea acțiunii în anulare. Scopul unei asemenea modalități de soluționare a litigiilor este menit să asigure o judecată imparțială, mai rapidă, în care părțile pot fi apărute și pot solicita toate dovezile apreciate necesare, judecata finalizându-se cu adoptarea unei hotărâri susceptibile de executare silită. În aceste condiții, Curtea reține că nu se poate pune problema încălcării drepturilor consacrate în Constituție, atât timp cât părțile sunt cele care decid prin convenția arbitrală cu privire la modalitatea de soluționare a litigiului.

37. În continuare, Curtea reține că normele legale criticate nu operează nicio distincție între subiectele de drept supuse incidenței lor, de vreme ce acestea se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrale. Orice parte interesată în exercitarea unei căi de atac are acces la o instanță de judecată prin promovarea unei acțiuni în anulare, iar în situația respingerii acesteia niciuna dintre părți nu are deschisă calea de atac a recursului. Însă, admiterea acțiunii în anulare plasează părțile pe o poziție inegală, partea care a pierdut litigiul în arbitraj dobândește un avantaj prin admiterea acțiunii în anulare, motiv pentru care legiuitorul a prevăzut calea de atac a recursului.

38. Totodată, Curtea mai reține că legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații, în exercitarea mandatului său constituțional conferit de dispozițiile art. 126 alin. (2), potrivit cărora „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt cele prevăzute numai prin lege”, și ale art. 129, potrivit cărora „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Așadar, în considerarea anumitor particularități, legiuitorul este îndreptățit să opteze pentru o cale de atac cu o identitate proprie, altă decât a celei de drept comun. Accesul liber la justiție, prevăzut la art. 21 din Constituție, nu poate avea semnificația că acesta trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

39. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vlad Mihai, Societatea L&D Construct Serv — S.R.L. din București, Societatea Euroconstruct — S.A. din Chișoda, județul Timiș, prin lichidator judiciar Casa de insolvență Transilvania Filiala Timiș S.P.R.L. din Timișoara, Societatea Construcții Unu — S.A. din Iași, Societatea Iamsat Muntenia — S.A. din București și Comuna Biharia, județul Bihor, în dosarele nr. 770/44/2014, nr. 5.114/2/2014, nr. 5.105/2/2014, nr. 4.982/2/2014, nr. 2.764/2/2015 și nr. 282/35/2015 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, precum și de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, din oficiu, în dosarele acestei instanțe nr. 122/42/2015, nr. 448/35/2015, nr. 3.589/2/2015 și nr. 5.363/2/2015, și constată că dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

★

OPINIE SEPARATĂ

1. În dezacord cu soluția adoptată, cu majoritate de voturi, prin Decizia nr. 100 din 7 martie 2017, considerăm că dispozițiile art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă, astfel cum sunt redactate, sunt contrare art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1)—(3) și art. 129 din Constituție.

2. Potrivit textului legal criticat, numai hotărârea curții de apel prin care se admite acțiunea în anulare este supusă recursului. Rezultă că hotărârea prin care se respinge acțiunea în anulare, menținându-se, așadar, hotărârea arbitrală, nu este supusă căii extraordinare de atac a recursului. În opinia majoritară a Curții Constituționale s-a avut în vedere, pentru soluția de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, faptul că respingerea acțiunii în anulare nu determină apariția unei situații juridice noi, distinctă de hotărârea arbitrală. Cu alte cuvinte, cauza respectivă rămâne guvernată de prevederile convenției arbitrale, iar prin respingerea acțiunii în anulare se confirmă că hotărârea arbitrală nu contravine regulilor de ordine publică enunțate de art. 608 din Codul de procedură civilă. Prin urmare, recursul se judecă doar în ipoteza admiterii acțiunii în anulare, pentru că apare o situație juridică nouă, litigiul urmând a nu mai fi guvernat, în principiu, de convenția arbitrală [cu circumstanțierea prevăzută de art. 613 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură civilă].

3. Decizia este construită în jurul tezei de menținere sau nu a litigiului în cadrul convenției arbitrale, aspect cu privire la care nu putem decât să observăm că, în ipoteza art. 613 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură civilă [practic pentru toate motivele care pot face obiectul acțiunii în anulare, cu excepția următoarelor: (1) litigiul nu era susceptibil să fie soluționat pe calea arbitrajului, (2) nu a existat o convenție arbitrală sau ea este nulă/inoperantă, și (3) hotărârea arbitrală a fost pronunțată după expirarea termenului de arbitraj], cauza se poate judeca din nou în fața tribunalului arbitrar. Prin urmare, teza anterioară

nu este determinantă în cauză, ceea ce înseamnă că întregul raționament dezvoltat a plecat de la o premisă inexactă.

4. Consecutiv acestei constatări, observăm că instanța constituțională nu analizează dacă hotărârea de soluționare a acțiunii în anulare a fost pronunțată cu respectarea legii, ci rămâne tributară exclusiv criteriului referitor la menținerea situației juridice deduse judecății în interiorul sau exteriorul convenției arbitrale. Astfel, Curtea justifică, prin raționamentul său, caracterul definitiv al hotărârii de respingere a acțiunii în anulare prin faptul că se confirmă hotărârea arbitrală astfel pronunțată, iar caracterul nedefinitiv al hotărârii de admitere prin faptul că se infirmă hotărârea arbitrală, fără a ieși din această paradigmă care nu ia în considerare însăși legalitatea hotărârii pronunțate de către instanța judecătorească.

5. Astfel, ceea ce aducem în discuție nu sunt chestiuni care țin de procedura arbitrală în sine, ci de **respectarea de către instanța care judecă acțiunea în anulare a normelor de ordine publică subsumate motivelor de casare a hotărârii**; prin urmare, **criteriul în privința reglementării căii de atac nu poate fi cel referitor la soluția dată acțiunii în anulare**, astfel cum se acreditează în decizia Curții Constituționale, **ci cel referitor la existența unei hotărâri prin care se soluționează acțiunea în anulare**. Așadar, prin acceptarea criteriului referitor la soluția dată prin hotărâre, motivele de nelegalitate a hotărârii prin care se respinge acțiunea în anulare rămân necercetate, din moment ce recursul în această ipoteză este inadmisibil.

6. Practic, în logica deciziei se refuză orice remediu juridic împotriva încălcărilor realizate de către instanța care judecă acțiunea în anulare ce fac obiectul motivelor de casare a unei hotărâri judecătorești. Or, apreciem că din moment ce legiuitorul a recunoscut aplicarea motivelor de casare, astfel cum sunt redactate în art. 488 din Codul de procedură civilă, în privința hotărârilor de admitere a acțiunii în anulare, nu există niciun

motiv pentru care să nu le recunoască în privința hotărârilor de respingere a acesteia.

7. Incontestabil, legiuitorul avea îndreptățirea constituțională în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, să nu reglementeze calea de atac a recursului în privința litigiilor soluționate prin procedura arbitrajului, însă, din moment ce a recunoscut această cale de atac, nu o poate limita printr-un criteriu care ține de caracterul întemeiat/neîntemeiat al acțiunii în anulare, criteriu pe care îl apreciem ca fiind unul artificial. Indiferent de soluția pronunțată, hotărârea judecătorească în cauză poate suferi de aceleași probleme de legalitate. Este de neconceput faptul că doar hotărârea judecătorească de admitere a acțiunii în anulare ar putea încălca motivele de legalitate prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă. Ne întrebăm dacă nu cumva este o presiune suplimentară pusă asupra judecătorului care „îndrăznește” să admită o acțiune în anulare împotriva unei hotărâri arbitrale și prin această soluție legislativă, de fapt, să se încurajeze respingerea unei asemenea acțiuni din moment ce hotărârea astfel pronunțată este pusă la adăpost de orice control judiciar, ceea ce este inadmisibil.

8. Prin urmare, având în vedere cele anterior expuse, reținem că are loc o discriminare între justițiabili cu privire la accesul la calea de atac extraordinară a recursului, aceasta putând fi exercitată numai de aceia care critică pe motive de nelegalitate hotărârea de admitere a acțiunii în anulare, nu și de justițiabili care invocă aceleași motive de nelegalitate cu privire la o hotărâre de respingere a acțiunii în anulare. Menționăm că, potrivit art. 16 alin. (1) din Constituție, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994), iar situațiile în care se află

anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, care, la rândul său, trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea și Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 23). Or, în cauza de față justițiabili sunt în aceeași situație juridică — existența unei hotărâri judecătorești date asupra acțiunii în anulare —, dar tratamentul juridic aplicat acestora este diferit din moment ce hotărârea judecătorească este supusă recursului numai dacă este una de admitere a acțiunii, criteriu care este unul arbitrar.

9. De asemenea constatăm o încălcare a art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție motivat de refuzul accesului la justiție al unei categorii de justițiabili [accesul la calea de atac extraordinară a recursului fiind considerată în jurisprudența Curții Constituționale o fațetă a accesului la justiție, a se vedea Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, paragrafele 27 și 29, sau Decizia nr. 485 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 20 iulie 2015, paragraful 22], precum și de încălcarea dreptului la un proces echitabil al acestora din moment ce se acceptă, în mod implicit, de către legiuitor posibilitatea instanței care judecă și respinge acțiunea în anulare să încalce normele privitoare la motivele de legalitate prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă. Din cele de mai sus decurge și încălcarea art. 129 din Constituție referitor la folosirea căilor de atac, întrucât, deși reglementată calea de atac, părțile interesate nu o pot folosi având în vedere textul legal criticat care condiționează accesul la aceasta de o anumită soluție pronunțată de instanța judecătorească.

10. Pentru considerentele mai sus expuse, apreciem că sintagma „*pronunțate potrivit alin. (3)*” din cuprinsul dispozițiilor art. 613 alin. (4) din Codul de procedură civilă este neconstituțională, iar excepția de neconstituționalitate ar fi trebuit admisă.

Judecător,

prof. univ. dr. **Mona-Maria Pivniceru**

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 164

din 16 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 din Codul de procedură civilă și art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 din Codul de procedură civilă și ale art. 39

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Bar Israel în Dosarul nr. 70.061/300/2015/a1 al Judecătoriei Sectorului 2 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 376D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părții, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, autorul excepției de neconstituționalitate a depus concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care, în principal, solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, întrucât autorul

acesteia nu dezvoltă veritabile critici de neconstituționalitate, ci învederează o suprapunere între dispozițiile din Codul de procedură civilă și cele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Pe fondul cauzei, arată că excepția apare ca fiind neîntemeiată, între cele două instituții reglementate de cele două acte normative neexistând identitate; cele două proceduri nu se suprapun, ci se completează reciproc, fiind formulate în momente diferite și împotriva unor acte diferite, respectiv rezoluția prin care judecătorul stabilește cuantumul taxei judiciare de timbru și încheierea de anulare a cererii de chemare în judecată pronunțată în procedura de regularizare a acesteia.

5. Cele două dispoziții legale criticate nu numai că nu încalcă principiul accesului liber la justiție, ci concretizează acest principiu prin posibilitatea pe care o acordă reclamantului de a contesta cele două acte.

6. Raportat la dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, apreciază că acestea nu sunt incidente în cauză, nefiind o procedură care să evoce fondul și care să implice drepturi civile în sensul Convenției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 17 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 70.061/300/2015/a1, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 din Codul de procedură civilă și art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Bar Israel într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare formulată împotriva încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că există o suprapunere între instituția reglementată de art. 200 din Codul de procedură civilă și cea reglementată de art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

9. În acest sens se arată că, potrivit procedurii reglementate de art. 200 din Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată este verificată inclusiv sub aspectul taxei judiciare de timbru, iar, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, partea interesată poate contesta modul de stabilire a taxei judiciare de timbru de către instanță. Așadar, prin cererea de reexaminare formulată împotriva încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată, reclamantul poate contesta anularea acesteia pentru insuficientă timbrare, fapt ce ar conduce la o suprapunere cu cererea de reexaminare formulată împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

10. **Judecătoria Sectorului 2 București** apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, și ale art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, texte de lege care au următorul cuprins:

— Art. 200: *Verificarea cererii și regularizarea acesteia*

„(1) *Completul căruia i s-a repartizat aleatoriu cauza verifică, de îndată, dacă cererea de chemare în judecată este de competența sa și dacă aceasta îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194—197.*

(2) *În cazul în care cauza nu este de competența sa, completul căruia i-a fost repartizată cererea dispune, prin încheiere dată fără citarea părților, trimiterea dosarului completului specializat competent sau, după caz, secției specializate competente din cadrul instanței sesizate. Dispozițiile privitoare la necompetență și conflictele de competență se aplică prin asemănare.*

(3) *Când cererea nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194—197, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Se exceptează de la această sancțiune obligația de a se desemna un reprezentant comun, caz în care sunt aplicabile dispozițiile art. 202 alin. (3).*

(4) *Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (3), prin încheiere, dată în camera de consiliu, se dispune anularea cererii.*

(5) *Împotriva încheierii de anulare, reclamantul va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând motivat să se revină asupra măsurii anulării.*

(6) *Cererea de reexaminare se face în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii.*

(7) *Cererea se soluționează prin încheiere definitivă dată în camera de consiliu, cu citarea reclamantului, de către un alt complet al instanței respective, desemnat prin repartizare aleatorie, care va putea reveni asupra măsurii anulării dacă aceasta a fost dispusă eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat potrivit alin. (3).*

(8) *În caz de admitere, cauza se retrimite completului inițial investit.”;*

— Art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013:

„(1) *Împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru, reclamantul poate face cerere de reexaminare, la aceeași*

instanță, în termen de 3 zile de la data comunicării taxei datorate. Cererea de reexaminare este scutită de la plata taxei judiciare de timbru.

(2) Cererea se soluționează în camera de consiliu de un alt complet, fără citarea părților, prin încheiere definitivă. Dispozițiile art. 200 alin. (2) teza I din Codul de procedură civilă rămân aplicabile în ceea ce privește complinirea celorlalte lipsuri ale cererii de chemare în judecată. Instanța va proceda la comunicarea cererii de chemare în judecată, în condițiile art. 201 alin. (1) din Codul de procedură civilă, numai după soluționarea cererii de reexaminare.

(3) În cazul admiterii integrale sau parțiale a cererii de reexaminare, instanța va dispune restituirea taxei de timbru total ori, după caz, proporțional cu reducerea sumei contestate.

(4) În cazul taxelor datorate pentru cereri adresate Ministerului Justiției și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, soluționarea cererii de reexaminare este de competența Judecătoria Sectorului 5 București.”

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, astfel cum se interpretează potrivit art. 20 din Constituție și prin prisma dispozițiilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 200 din Codul de procedură civilă, împotriva încheierii prin care cererea de chemare în judecată a fost anulată pentru neîndeplinirea obligațiilor privind completarea sau modificarea acesteia se poate formula cerere de reexaminare prin care se solicită motivat să se revină asupra măsurii anulării, iar potrivit art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 se poate formula cerere de reexaminare împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru.

19. Așadar, Codul de procedură civilă reglementează — la art. 200 — o procedură pentru regularizarea cererilor de chemare în judecată, oferindu-se reclamantului posibilitatea să complinească eventualele lipsuri ale acesteia, inclusiv cele referitoare la neplata taxei de timbru corespunzătoare, astfel că anularea cererii nu intervine *de plano*. Totodată, legiuitorul a prevăzut un remediu procesual constând în formularea unei cereri de reexaminare a încheierii de anulare a cererii, conform

art. 200 alin. (4) din Codul de procedură civilă. Dacă cererea de chemare în judecată nu a fost timbrată corespunzător, instanța, în cadrul procedurii de regularizare, pune în vedere reclamantului să plătească sau să completeze, după caz, taxa judiciară de timbru, în termen de 10 zile de la comunicare.

20. Prin cererea de reexaminare prevăzută de art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 reclamantul are posibilitatea de a contesta modul de stabilire a taxei judiciare de timbru, solicitând un control asupra legalității și temeiniciei sumei ce reprezintă taxa judiciară de timbru, condiție prealabilă a accesului la justiție. Astfel, Curtea reține că, dacă reclamantul se prevalează de dreptul prevăzut de art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și formulează cerere de reexaminare a taxei judiciare de timbru, instanța, după expirarea celor 10 zile, verifică celelalte elemente ale cererii de chemare în judecată și dacă apreciază că cererea de chemare în judecată este corect întocmită sub aspectul condițiilor formale prevăzute la art. 194—196 din Codul de procedură civilă nu va proceda la comunicarea cererii către pârât până la soluționarea cererii de reexaminare a taxei de timbru, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 39 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, potrivit căroră „(...) Dispozițiile art. 200 alin. (2) teza I din Codul de procedură civilă rămân aplicabile în ceea ce privește complinirea celorlalte lipsuri ale cererii de chemare în judecată. Instanța va proceda la comunicarea cererii de chemare în judecată, în condițiile art. 201 alin. (1) din Codul de procedură civilă, numai după soluționarea cererii de reexaminare.”

21. Prin urmare, Curtea observă că cele două proceduri prevăzute de Codul de procedură civilă și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 se completează, reclamantul având posibilitatea de a ataca ambele acte ale instanței prin care, fie se pune în vedere completarea taxei judiciare de timbru, fie se anulează cererea de chemare în judecată pentru netimbrare sau insuficientă timbrare a cererii de chemare în judecată, astfel încât nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 21 din Constituție și nici ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului sau a libertăților fundamentale.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Bar Israel în Dosarul nr. 70.061/300/2015/a1 al Judecătoria Sectorului 2 București, și constată că dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă și art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Sectorului 2 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 286

din 4 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

Valer Dorneanu — președinte
Marian Enache — judecător

Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Daniel Marius Morar — judecător
Mona-Maria Pivniceru — judecător
Livia Doina Stanciu — judecător
Simona-Maya Teodoroiu — judecător
Varga Attila — judecător
Simina Popescu-Marin — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 2 alin. (1) lit. a)” din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Victor Belcin în Dosarul nr. 3.750/121/2015 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 993D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Colegiul Medicilor din Galați a depus note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere că aspectele sesizate de autorul excepției vizează interpretarea și aplicarea prevederilor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 13 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.750/121/2015, **Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Victor Belcin într-o cauză având ca obiect comunicarea unor informații de interes public în temeiul Legii nr. 544/2001.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece Colegiul Medicilor Galați, pârât în cauză, este o instituție publică care, chiar dacă nu funcționează cu bani publici, trebuie să răspundă solicitărilor de furnizare de informații publice. Consideră că art. 2 lit. a) din Legea nr. 544/2001 încalcă dispozițiile art. 31 alin. (1) și (2) din

Constituție privind dreptul la informație, care se referă și se aplică pentru toate autoritățile publice, indiferent de forma de finanțare. Prevederile legale criticate impun condiția ca autoritatea publică să „*utilizeze resurse financiare publice*”, condiție restrictivă și care nu este prevăzută de art. 31 alin. (2) din Constituție. Se mai susține că art. 3 alin. (1) din Statutul Colegiului Medicilor stabilește că acesta este o autoritate publică și profesională. Invocă aplicabilitatea Deciziei nr. 37/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la modalitatea de comunicare a informațiilor de interes public, prin omiterea datelor personale.

7. **Tribunalul Galați — Secția contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care reține că prevederile art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 nu aduc atingere dispozițiilor art. 31 alin. (1) și (2) din Constituție, ci, dimpotrivă, configurează cadrul legal de exercitare a dreptului fundamental la informație, inclusiv prin definirea expresiei „*autoritate sau instituție publică*”. Subliniază conținutul larg al definiției, având în vedere că, în categoria vizată, intră nu doar autoritățile publice *stricto sensu*, ci și unii operatori economici. Este atributul suveran al instanței judecătorești de a interpreta în caz de litigiu, în funcție de elementele definitorii ale entității care deține respectivele informații, dacă aceasta se încadrează sau nu în categoria autorităților/instituțiilor publice.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este reținut în încheierea de sesizare, îl constituie prevederile

„art. 2 alin. (1) lit. a)” din Legea nr. 544/2001. Din examinarea conținutului normativ al art. 2 din Legea nr. 544/2001, Curtea reține că, în realitate, obiectul excepției îl constituie art. 2 lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, modificată prin articolul unic, pct. 1 din Legea nr. 371/2006 pentru modificarea Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 11 octombrie 2006. Ulterior sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 13 mai 2016, prevederile art. 2 lit. a) au fost modificate prin articolul unic din Legea nr. 144/2016 pentru modificarea art. 2 lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 14 iulie 2016. Având în vedere că, în cauza dedusă judecătii, produc efecte juridice prevederile art. 2 lit. a) din Legea nr. 544/2001, în forma anterioară modificării menționate, Curtea, în lumina Deciziei sale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, urmează a examina constituționalitatea acestor norme, având următorul cuprins: „În sensul prezentei legi: a) prin autoritate sau instituție publică se înțelege orice autoritate ori instituție publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, companie națională, precum și orice societate comercială aflată sub autoritatea unei autorități publice centrale ori locale și la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acționar unic ori majoritar;”.

13. În opinia autorului excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 31 alin. (1) și (2) privind dreptul la informație.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale supuse controlului de constituționalitate stabilesc înțelesul noțiunii de „autoritate sau instituție publică”, în vederea asigurării, de către aceste autorități și instituții, a accesului liber și neîngrădit al persoanei la

informațiile de interes public. Departe de a reprezenta o îngădire a dreptului fundamental la informație, prevederile art. 2 lit. a) din Legea nr. 544/2001 constituie o transpunere la nivel infraconstituțional a dispozițiilor art. 31 din Constituție, care, prin alineatul al doilea, stabilesc obligația autorităților publice de a asigura informarea corectă a cetățenilor.

15. Totodată, Curtea precizează că utilizarea, prin prevederile legale criticate, a criteriului referitor la „resursele financiare publice”, pentru a califica o persoană juridică ca înscriindu-se în categoria autorităților și instituțiilor publice obligate să asigure accesul la informațiile de interes public, este pe deplin justificată de rațiuni intrinseci noțiunii de „public”, precum și de imperativul asigurării transparenței cu privire la formarea, administrarea, întrebuintarea și controlul resurselor financiare ale sectorului public.

16. În aceste condiții, Curtea constată că prevederile art. 2 lit. a) din Lege nr. 544/2001, prin conținutul reglementării, nu adaugă în mod nepermis la Constituție, ci, dimpotrivă, respectă exigențele dispozițiilor art. 31 din Constituție.

17. În același timp, Curtea precizează că a stabili în concret domeniul de incidență al prevederile legale criticate constituie un aspect care excedează controlului de constituționalitate, fiind de resortul instanței judecătorești. Curtea Constituțională nu poate analiza susțineri de neconstituționalitate ce vizează, în realitate, modalitatea în care normele juridice sunt interpretate, în procesul de aplicare a legii la circumstanțele concrete ale fiecărei situații, de către autoritățile și organele abilitate. Un astfel de control ar contraveni atribuției exclusive a instanțelor judecătorești de a asigura, în procesul de înfăptuire a justiției, interpretarea și aplicarea legislației incidente.

18. În fine, Curtea constată invocarea Deciziei nr. 37/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu are relevanță în cauză, deoarece problema de drept soluționată se referă la alte aspecte decât cele sesizate pe calea excepției de neconstituționalitate.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Victor Belcin în Dosarul nr. 3.750/121/2015 al Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 2 lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurii de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică, de interes național, „Reabilitarea liniei C.F. Frontieră — Curtici — Simeria, parte componentă a Coridorului IV Pan-European pentru circulația trenurilor cu viteza maximă de 160 km/h, Tronsonul 2: km 614 — Gurasada și Tronsonul 3: Gurasada — Simeria” pentru unitățile administrativ-teritoriale: Zam, Burjuc, Gurasada, Ilia, Brănișca, Vețel, Șoimuș, Deva și Simeria — județul Hunedoara

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 272/2016 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitarea liniei C.F. Frontieră — Curtici — Simeria, parte componentă a Coridorului IV Pan-European pentru circulația trenurilor cu viteza maximă de 160 km/h; Tronsonul 2: km 614 — Gurasada și Tronsonul 3: Gurasada — Simeria”,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul lucrării de utilitate publică, de interes național „Reabilitarea liniei C.F. Frontieră — Curtici — Simeria, parte componentă a Coridorului IV Pan-European pentru circulația trenurilor cu viteza maximă de 160 km/h, Tronsonul 2: km 614 — Gurasada și Tronsonul 3: Gurasada — Simeria”, potrivit planurilor de amplasament prevăzute în anexa nr. 1*).

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică, de interes național, „Reabilitarea liniei C.F. Frontieră — Curtici — Simeria, parte componentă a Coridorului IV Pan-European pentru circulația trenurilor cu viteza maximă de 160 km/h, Tronsonul 2: km 614 — Gurasada și Tronsonul 3: Gurasada — Simeria”, situate pe raza localităților Zam, Burjuc, Gurasada, Ilia, Brănișca, Vețel, Șoimuș, Deva și Simeria — județul Hunedoara, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

(2) Lista cuprinzând imobilele supuse exproprierii potrivit alin. (1), situate pe raza localităților Zam, Burjuc, Gurasada, Ilia, Brănișca, Vețel, Șoimuș, Deva și Simeria — județul Hunedoara, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor este prevăzută în anexa nr. 2**).

Art. 3. — Sumele individuale estimate de către expropriator aferente despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării prevăzute la art. 1, situate pe raza localităților Zam, Burjuc, Gurasada, Ilia, Brănișca, Vețel, Șoimuș, Deva și Simeria — județul Hunedoara,

sunt în cuantum total de 14.103.796,13 lei și se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, conform prevederilor bugetare anuale aprobate prin Legea bugetului de stat pe anul 2017 nr. 6/2017, la cap. 84.01 „Transporturi”, titlul 58 „Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014—2020”, articolul 58.03 „Programe din Fondul de Coeziune”.

Art. 4. — Sumele individuale prevăzute la art. 3 se virează de către Ministerul Transporturilor, în termen de cel mult 30 de zile de la data solicitării acestora, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. la dispoziția proprietarilor de imobile, pentru lucrarea de utilitate publică, de interes național, prevăzută la art. 1, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 5. — Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică prevăzute la art. 1, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 6. — Planurile cu amplasamentul lucrării se aduc la cunoștința publică prin afișare la sediul consiliilor locale și prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc
Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 30 iunie 2017.
Nr. 456.

*) Anexa nr. 1 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

**) Anexa nr. 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

**pentru publicarea Acordului încheiat prin schimbul
de note verbale semnate la București la 9 aprilie 2013
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale
a Uruguayului pentru a facilita desfășurarea de activități
lucrative de către membrii de familie ai personalului
misiunilor diplomatice și posturilor consulare**

În baza art. 29 alin. (7) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,
în temeiul art. 46 alin. (3) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și
funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările
ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Acordul,
încheiat prin schimb de note verbale semnate la București, la 9 aprilie 2013, dintre
Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului pentru a facilita
desfășurarea de activități lucrative de către membrii de familie ai personalului
misiunilor diplomatice și posturilor consulare.

Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleșcanu

București, 21 iunie 2017.
Nr. 944.

REPUBLICA ORIENTALĂ A URUGUAYULUI
Excelenței Sale Domnului Titus Corlățean
Ministrul afacerilor externe al României

București, 9 aprilie 2013

Excelență,

Am onoarea să mă refer la discuțiile avute între reprezentanții celor două țări și să vă propun în numele Guvernului Republicii Orientale a Uruguayului următorul acord pentru a facilita desfășurarea de activități lucrative de către membrii de familie ai personalului misiunilor diplomatice și posturilor consulare, care are următorul conținut:

„1. **Autorizarea de a desfășura activități în scop lucrativ**

(a) Membrii de familie care fac parte din gospodăria unui membru al misiunii diplomatice sau al postului consular ale statului trimitător va fi autorizat, pe bază de reciprocitate, de a desfășura activități cu scop lucrativ în statul acreditat, în conformitate cu prevederile legislației statului acreditat.

(b) Pentru scopurile acestui acord:

- (i) «membru al misiunii diplomatice sau postului consular» înseamnă persoana angajată de statul acreditant la misiunea diplomatică, postul consular sau misiunea de pe lângă o organizație internațională, care nu este cetățean al statului acreditat;
- (ii) «membru de familie» înseamnă: soția/soțul unui membru al misiunii diplomatice sau al postului consular și copiii până la vârsta de 25 de ani care fac parte din gospodăria unui membru al misiunii diplomatice sau postului consular.

(c) Autorizarea de a desfășura activități lucrative acordată membrului de familie al membrului misiunii diplomatice sau postului consular își va înceta valabilitatea la încheierea misiunii membrului misiunii diplomatice sau postului consular.

2. **Procedura**

(a) Cererea pentru autorizarea de a desfășura activități lucrative va fi trimisă de ambasada statului acreditant în numele membrului de familie Ministerului Afacerilor Externe al statului acreditat.

(b) Procedura urmată se va aplica în așa fel încât să permită membrului de familie să desfășoare activități lucrative cât mai curând posibil și orice cerințe referitoare la permisul de muncă se vor aplica în mod favorabil.

(c) Autorizarea pentru membrul de familie de a desfășura activități lucrative este valabilă până în momentul în care membrul personalului diplomatic sau consular își încetează misiunea în statul acreditat.

(d) Autorizarea pentru membrul de familie de a desfășura activități lucrative nu va implica excepții de la cerințele care se aplică în mod obișnuit oricărei angajări în muncă, fie că se referă la caracteristici personale, calificări profesionale sau tehnice sau la alte asemenea cerințe.

3. Imunități și privilegii civile și administrative

În cazul membrilor de familie care se bucură de imunitate de jurisdicție civilă și administrativă în statul acreditar în conformitate cu Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice sau în baza oricărui instrument internațional aplicabil, o asemenea imunitate nu se va aplica în privința oricărui act efectuat în cursul activității lucrative și care cade sub incidența legii civile sau administrative a statului acreditar.

4. Imunitatea penală

În cazul membrilor de familie care se bucură de imunitate de jurisdicție penală în statul acreditar în conformitate cu Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice, prevederile privind imunitatea de jurisdicție penală în statul acreditar continuă să se aplice în privința oricărui act efectuat în cursul activității lucrative. Cu toate acestea, statul acreditar va analiza, în mod corespunzător, posibilitatea ridicării imunității membrului de familie în ceea ce privește jurisdicția penală a statului acreditar.

5. Regimul fiscal și de securitate fiscală

În conformitate cu prevederile Convenției de la Viena privind relațiile diplomatice sau a oricărui instrument internațional aplicabil, membrii de familie se supun în privința aspectelor legate de activitatea lucrativă regimului fiscal și de securitate socială din acel stat.

6. Soluționarea disputelor

Orice dispută sau neînțelegere referitoare la interpretarea sau aplicarea acestui acord va fi soluționată prin consultări reciproce.

7. Intrarea în vigoare și încetarea valabilității

Fiecare parte va notifica cealaltă parte cu privire la îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a acordului. Data ultimei notificări va fi data intrării în vigoare a acordului.

Oricărei dintre părți poate să îi înceteze valabilitatea, oricând, printr-o notificare adresată celeilalte părți, pe cale diplomatică. Acordul își va înceta valabilitatea în prima zi a celei de-a treia luni de la data unei asemenea notificări.

Acest acord este semnat în limbile spaniolă, română și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul unor divergențe de interpretare, va prevala textul în limba engleză.”

Dacă această propunere este acceptabilă, această scrisoare împreună cu scrisoarea dumneavoastră de răspuns vor constitui un Acord între Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului și Guvernul României care va intra în vigoare la data ultimei notificări privind îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a Acordului.

Vă rog să acceptați, Excelența Voastră, asigurările înaltei mele considerații.

Luis Almagro Lemes,

ministrul afacerilor externe al Republicii Orientale a Uruguayului

ROMÂNIA

Ministerul Afacerilor Externe

Ministru

Excelenței Sale Domnului Luis Almagro Lemes

Ministrul afacerilor externe al Republicii Orientale a Uruguayului

București, 9 aprilie 2013

Excelență,

Am onoarea să confirm primirea scrisorii Excelenței Voastre din 9 aprilie 2013, cu următorul conținut:

„Am onoarea să mă refer la discuțiile avute între reprezentanții celor două țări și să vă propun în numele Guvernului Republicii Orientale a Uruguayului următorul acord pentru a facilita desfășurarea de activități lucrative de către membrii de familie ai personalului misiunilor diplomatice și posturilor consulare, care are următorul conținut:

1. Autorizarea de a desfășura activități în scop lucrativ

(a) Membrii de familie care fac parte din gospodăria unui membru al misiunii diplomatice sau al postului consular ale statului trimițător va fi autorizat, pe bază de reciprocitate, de a desfășura activități cu scop lucrativ în statul acreditar, în conformitate cu prevederile legislației statului acreditar.

(b) Pentru scopurile acestui acord:

- (i) «membru al misiunii diplomatice sau postului consular» înseamnă persoana angajată de statul acreditant la misiunea diplomatică, postul consular sau misiunea de pe lângă o organizație internațională, care nu este cetățean al statului acreditat;
- (ii) «membru de familie» înseamnă: soția/soțul unui membru al misiunii diplomatice sau al postului consular și copiii până la vârsta de 25 de ani care fac parte din gospodăria unui membru al misiunii diplomatice sau postului consular.

(c) Autorizarea de a desfășura activități lucrative acordată membrului de familie al membrului misiunii diplomatice sau postului consular își va înceta valabilitatea la încheierea misiunii membrului misiunii diplomatice sau postului consular.

2. Procedura

(a) Cererea pentru autorizarea de a desfășura activități lucrative va fi trimisă de ambasada statului acreditant în numele membrului de familie Ministerului Afacerilor Externe al statului acreditat.

(b) Procedura urmată se va aplica în așa fel încât să permită membrului de familie să desfășoare activități lucrative cât mai curând posibil și orice cerințe referitoare la permisul de muncă se vor aplica în mod favorabil.

(c) Autorizarea pentru membrul de familie de a desfășura activități lucrative este valabilă până în momentul în care membrul personalului diplomatic sau consular își încetează misiunea în statul acreditat.

(d) Autorizarea pentru membrul de familie de a desfășura activități lucrative nu va implica excepții de la cerințele care se aplică în mod obișnuit oricărei angajări în muncă, fie că se referă la caracteristici personale, calificări profesionale sau tehnice sau la alte asemenea cerințe.

3. Imunități și privilegii civile și administrative

În cazul membrilor de familie care se bucură de imunitate de jurisdicție civilă și administrativă în statul acreditat în conformitate cu Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice sau în baza oricărui instrument internațional aplicabil, o asemenea imunitate nu se va aplica în privința oricărui act efectuat în cursul activității lucrative și care cade sub incidența legii civile sau administrative a statului acreditat.

4. Imunitatea penală

În cazul membrilor de familie care se bucură de imunitate de jurisdicție penală în statul acreditat în conformitate cu Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice, prevederile privind imunitatea de jurisdicție penală în statul acreditat continuă să se aplice în privința oricărui act efectuat în cursul activității lucrative. Cu toate acestea, statul acreditant va analiza, în mod corespunzător, posibilitatea ridicării imunității membrului de familie în ceea ce privește jurisdicția penală a statului acreditat.

5. Regimul fiscal și de securitate fiscală

În conformitate cu prevederile Convenției de la Viena privind relațiile diplomatice sau a oricărui instrument internațional aplicabil, membrii de familie se supun în privința aspectelor legate de activitatea lucrativă regimului fiscal și de securitate socială din acel stat.

6. Soluționarea disputelor

Orice dispută sau neînțelegere referitoare la interpretarea sau aplicarea acestui acord va fi soluționată prin consultări reciproce.

7. Intrarea în vigoare și încetarea valabilității

Fiecare parte va notifica cealaltă parte cu privire la îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a acordului. Data ultimei notificări va fi data intrării în vigoare a acordului.

Oricărei dintre părți poate să îi înceteze valabilitatea, oricând, printr-o notificare adresată celeilalte părți, pe cale diplomatică. Acordul își va înceta valabilitatea în prima zi a celei de-a treia luni de la data unei asemenea notificări.

Acest acord este semnat în limbile spaniolă, română și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul unor divergențe de interpretare, va prevala textul în limba engleză.»

Dacă această propunere este acceptabilă, această scrisoare împreună cu scrisoarea dumneavoastră de răspuns vor constitui un Acord între Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului și Guvernul României care va intra în vigoare la data ultimei notificări privind îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a Acordului.

Vă rog să acceptați, Excelența Voastră, asigurările înaltei mele considerații.”

Am onoarea să confirm că această propunere este acceptabilă și că scrisoarea Excelenței Voastre împreună cu această scrisoare de răspuns vor constitui un Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului care va intra în vigoare la data ultimei notificări privind îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a Acordului.

Vă rog să acceptați, Excelența Voastră, asigurările înaltei mele considerații.

Titus Corlățean,
ministrul afacerilor externe al României

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

